Bouchra

Bouchra is een salukiteef van middelbare leeftijd die na het overlijden van haar roedel- en rasgenoot het leven te midden van een berg grote, lompe Deerhounds het leven maar een matig genoegen vond. Dat lompe valt natuurlijk best mee, maar in vergelijking met een sierlijke saluki zijn die grote, grijze dingen natuurlijk al gauw lomp.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

Dus werd besloten dat het voor Bouchra wellicht beter was naar een ander huis om te zien. En zo geschiedde.

Een van onze leden had net haar Barsoi moeten laten inslapen en liep hondloos door het leven. Omdat zij ook ervaring met oosterlingen had, kwamen we op het idee te kijken of er een match was. Op een koude dag gingen we kennismaken en er was al direct sprake van een duidelijke klik tussen mens en hond. Toch moest er nog even over nagedacht worden, want ja, het leven zonder hond heeft wel veel nadelen maar misschien ook wel een (klein) voordeel. U begrijpt natuurlijk wel dat de beslissing uiteindelijk helemaal niet lang op zich liet wachten. Bouchra verhuisde naar de noordzeekust.

De inburgering had nog wel een paar voeten in aarde. Bouchra had altijd met een aantal soortgenoten samengeleefd en hoewel ze ervan genoot dat nu alle aandacht voor haar alleen was, vond ze de keerzijde van deze medaille, namelijk dat je af en toe toch heel even alleen op het huis moet passen, een bijna onoverkomelijk probleem. Een hele kudde oppassers werd ingehuurd voor de hele korte tijdjes dat mevrouw alleen moest zijn. Hulde trouwens aan Johanna: menig nieuwe eigenaar had de handdoek in de ring gegooid!

Enfin, het gaat uitstekende met Bouchra! Ze heeft intussen een heel klein beetje geleerd dat afwezigheid van het vrouwtje toch echt tijdelijk is en zeker niet het eind van de wereld. Net als zoveel windhonden is alleen in de auto blijven een stuk minder erg dan alleen in huis blijven.

Nawoord: tijdens een recent telefoongesprek over het wel en wee van Bouchra zei vrouwtje, dat terug kan kijken op een flink aantal honden, *weet je, Bouchra is echt de leukste windhonden die ik ook gehad heb.* Nou, kijk. Zo zie je maar weer: een hond hoeft niet perfect te zijn om toch de leukste te zijn!